

200705304/1.

Datum uitspraak: 30 augustus 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**mede namens haar minderjarig kind,
appellante,**

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/44649 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 26 juni 2007 in het geding
tussen:**

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 juni 2007, verzonden op 29 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

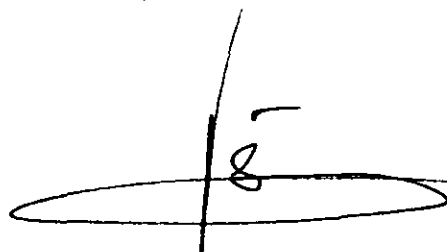
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 augustus 2007

32-561.

Verzonden: 30 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/44649

Datum uitspraak: 26 juni 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer :
gesteld staatloos,
eiseres,
mede namens haar minderjarige dochter

geboren op
v-nummer :
gemachtigde mr. drs. L.J. Blijdorp,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 22 november 2005 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 27 mei 2005 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Hiertegen heeft eiseres beroep ingesteld. Vervolgens heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, (registratienummer 05/53080), op 8 juni 2006 uitspraak gedaan waarbij het ingestelde beroep gegrond is verklaard.

Bij besluit van 22 augustus 2006 heeft verweerder wederom de aanvraag van eiseres afgewezen. Op 13 september 2006 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 15 mei 2007. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.M.E. Disselkamp.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Ter staving van haar asielaanvraag heeft eiseres het volgende naar voren gebracht. Eiseres heeft verklaard dat zij in Georgië is geboren en dat zij dit land in 1991 heeft verlaten omdat haar beide ouders waren omgekomen bij een raketaanval op hun huis, en eiseres bij haar tante in de Russische Federatie kon gaan wonen. In 1999, na het overlijden van haar tante, kreeg eisers in de Russische Federatie problemen vanwege haar illegale verblijf aldaar en is ze met haar partner naar de Oekraïne verhuisd. In de Oekraïne verbleven eiseres en haar partner ook illegaal. Eiseres heeft in de Oekraïne ernstige problemen ondervonden vanwege haar partner. Nadat haar partner was ontsnapt uit detentie is eiseres meerdere keren ondervraagd. Zowel zichzelf als haar dochtertje zijn daarbij mishandeld. Eiseres is bij deze ondervragingen bovendien meerdere malen door de politie verkracht.

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende ten grondslag gelegd. Verweerder werpt eiseres in het bestreden besluit tegen dat zij geen documenten heeft overgelegd om haar identiteit en/of reisroute te kunnen vaststellen en tevens heeft eiseres geen documenten overgelegd ter staving van haar asielrelaas. Hierdoor wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiseres. Van eiseres mag worden verwacht dat zij moeite zou hebben gedaan om relevante documenten te verkrijgen. Verweerder stelt zich voorts op het standpunt dat eiseres onvoldoende gedetailleerde en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd over haar reis van de Oekraïne naar Nederland. Het relaas van eiseres ontbeert verder positieve overtuigingskracht volgens verweerder. Hierbij wijst verweerder met name op het feit dat de echtgenoot van eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij, naar aanleiding van gebeurtenissen in [] in 1993, is gevlucht vanuit [] naar uiteindelijk de Oekraïne. De arrestatie van de echtgenoot van eiseres op 18 mei 2004 hing samen met zijn vertrek uit [] in 1993 en het vervolgens illegaal verblijven in de Oekraïne. Juist dat gedeelte van het asielrelaas van de echtgenoot van eiseres is ongeloofwaardig geacht. Nu het relaas van eiseres met name is gebaseerd op de ontsnapping uit detentie van haar echtgenoot, bestaat aanleiding om op voorhand aan de verklaringen van eiseres te twijfelen. Voorts voert verweerder aan dat eiseres onvoldoende over haar voormalige verblijfplaatsen kan vertellen.

Tot slot valt volgens verweerder niet in te zien dat eiseres geen aanspraak kan maken op het staatsburgerschap van Georgië dan wel van de Russische Federatie.

Met betrekking tot de dochter van eiseres merkt verweerder op dat niet kan worden gesteld dat de medische toestand van de dochter zo ernstig is dat er sprake is van een situatie in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten voor de Mens en Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM).

Verweerder heeft zich tevens in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking “vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken” nu eiseres niet voldoet aan de voorwaarden van het zogenoemde buiten schuld beleid als neergelegd in paragraaf C2/8 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000).

4. Hiermee kan eiseres zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verweerder heeft volgens eiseres wederom niet gemotiveerd uiteengezet waarom verweerder het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig acht. Het beroep van eiseres dient gegrond te worden verklaard, omdat verweerder geen juiste uitvoering heeft gegeven aan de uitspraak van de rechtbank van 8 juni 2006.

5. Gelet op de uitspraak van de rechtbank van 8 juni 2006 staat in rechte vast dat verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) heeft kunnen tegenwerpen, zodat de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het relaas. De rechtbank heeft vervolgens overwogen dat het oordeel van verweerder dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert, onvoldoende gemotiveerd is. Verweerder baseerde zijn oordeel in het besluit van 22 november 2005 namelijk op het relaas van de echtgenoot van eiseres aangaande de gebeurtenissen in in 1993. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht heeft in de zaak van de echtgenoot geoordeeld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van de echtgenoot van eiseres ongeloofwaardig is geacht. Nu het relaas van de echtgenoot van eiseres echter zag op de gebeurtenissen in in 1993 en de gebeurtenissen van juli 2004 niet inhoudelijk zijn beoordeeld, kon verweerder bij het beoordelen van de verklaringen van eiseres niet enkel volstaan met de enkele verwijzing naar de ongeloofwaardigheid van het relaas van de echtgenoot van eiseres.

6. De rechtbank ziet zich derhalve thans voor de vraag gesteld of verweerder zich in het besluit van 22 augustus 2006 in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiseres ongeloofwaardig is. De rechter dient terughoudend te toetsen als het gaat om de vraag of van het asielrelaas positieve overtuigingskracht uitgaat.

7. De rechtbank is van oordeel dat verweerder thans in het bestreden besluit nader motiveert dat hij zich baseert op het feit dat de echtgenoot van eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij vanuit naar de Russische Federatie en vervolgens naar de Oekraïne is gevlucht. Aangezien de arrestatie op 18 mei 2004 van de echtgenoot van eiseres samenhang met zijn vlucht vanuit en de problemen van eiseres samenhangen met de arrestatie van haar echtgenoot op 18 mei 2004 is het oordeel ten aanzien van de ongeloofwaardigheid van het relaas van de echtgenoot van eiseres ook van invloed op het relaas van eiseres. De rechtbank overweegt dat gelet op de onderlinge samenhang van de gebeurtenissen verweerder in redelijkheid het relaas van eiseres ongeloofwaardig heeft kunnen achten. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder daarbij voorts kunnen betrekken dat eiseres te weinig heeft kunnen verklaren omtrent haar voormalige verblijfplaatsen. Evenmin heeft zij aannemelijk kunnen maken waarom zij niet de Oekraïense taal spreekt maar enkel de Russische taal beheerst. Dit klemmt te meer nu zij in het patriottische westen van de Oekraïne, waar enkel de Oekraïense taal wordt gesproken, heeft gewoond en iconen op de markt heeft verkocht, waardoor verwacht mag worden dat zij het Oekraïens in enige mate beheerst.

8. Het beroep van eiseres ziet tevens op de ambtshalve weigering van verweerder om eiseres in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 juncto artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, en artikel 3.6, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000). Onderdeel C2/8 van de Vc 2000 bevat de beleidsregels volgens welke verweerder van die bevoegdheid gebruik kan maken, dit beleid is gewijzigd bij WBV 2005/11.

Blijkens het beleid in C2/8 van de Vc 2000 geformuleerde beleid, dient de vreemdeling om in aanmerking te komen voor dit beleid, aannemelijk te maken dat hij buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken. Het begrip 'buiten hun schuld' dient te worden opgevat als een objectief criterium, hetgeen betekent dat de vreemdeling aan de hand van objectief toetsbare bescheiden moet aantonen dat hij niet in het bezit kan komen van een document waarmee hij kan reizen. Bij de pogingen om hiervan in het bezit te komen, heeft de vreemdeling een eigen verantwoordelijkheid. Van de vreemdeling wordt verwacht dat hij zich wendt tot de autoriteiten of de vertegenwoordiging van het land van herkomst en dat hij correcte gegevens verstrekt.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder in het bestreden besluit voldoende gemotiveerd heeft overwogen dat eiseres niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van het bijzondere beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten. Verweerder heeft in dat kader overwogen dat eiseres niet aan de hand van objectief toetsbare bescheiden heeft aangetoond dat zij niet in het bezit kan komen van (reis)documenten waarmee zij uit Nederland kan vertrekken. Weliswaar heeft eiseres kopieën van brieven aan de ambassades van Georgië, de Russische Federatie en Oekraïne overgelegd, maar niet is gebleken dat deze ambassades eiseres niet kunnen helpen aan een laissez-passer. Hierbij wordt voorts overwogen dat de rechtbank reeds heeft geoordeeld dat eiseres verwijtbaar geen documenten heeft overgelegd. Bovendien is niet gebleken dat eiseres voldoende pogingen heeft ondernomen om via andere organisatie, bijvoorbeeld de Internationale Organisatie voor Migratie of de Immigratie- en Naturalisatiedienst, heeft geprobeerd terug te keren naar haar land van herkomst.

9. De rechtbank is voorts van oordeel dat het beroep van eiseres op artikel 3 van het EVRM niet slaagt en overweegt daartoe als volgt. Allereerst merkt de rechtbank op dat zij verweerder niet kan volgen in het standpunt dat de door eiseres overgelegde informatie betreffende de ziekte van haar dochtertje niet bij het oordeel van de rechtbank mag worden betrokken. Eiseres heeft reeds in een eerder stadium van de procedure aangegeven dat haar dochter ernstig ziek is. Dat eiseres op een later tijdstip met onder meer recente informatie betreffende de ziekte van haar dochter komt, kan haar niet worden verweten nu verweerder bekend was met de situatie en een groot gedeelte van de overgelegde informatie niet eerder overgelegd had kunnen worden. De overgelegde informatie moet gezien worden als een nadere onderbouwing ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 3 van het EVRM.

Desondanks kan het beroep van eiseres op artikel 3 van het EVRM gelet op het volgende niet slagen. Blijkens jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM), waaronder de arresten van 2 mei 1997 (NJ 1998,582) en van 6 februari 2001 (JV 2001,103), kan een ongeneeslijke, dan wel levensbedreigende ziekte in een vergevorderd stadium, het ontbreken van medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden opleveren. De rechtbank is van oordeel dat uit de door eiseres overgelegde stukken niet is gebleken, althans door eiseres onvoldoende aannemelijk is gemaakt dat de gezondheidstoestand van haar dochter zodanig van aard is dat zij aan deze criteria voldoet.

10. Ten overvloede overweegt de rechtbank dat, afgezien de onderhavige zaak, het eiseres vrij staat een reguliere aanvraag te doen met beperking medische behandeling in de zin van artikel 3.46 van het Vb 2000.

11. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M. Overbeeke en in het openbaar uitgesproken op 26 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. I.L. Puister als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

29 JUN 2007

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

**Blijdorp & Van der Kroon
Advocaten**

Mr. drs. L.J. Blijdorp
Mr. W.J. van der Kroon
advocaten en procureurs

Bezoekadres:
Slotstraat 13
Culemborg

Postbus 114
4100 AC Culemborg

T (0345) 535358
F (0345) 534358

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN-HAAG

== 070-365 1380 ==

Culemborg, 26 juli 2007

APPELSCHRIFT / HOGER BEROEP ASIEL

Betreft: en haar kindje
Geboren
Nationaliteit: staatloos uit Georgie en Oekraïne
CRV:
Rechtbanknr:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 JUL 2007 ✓	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD DOOR:	

3234-A

Geeft eerbiedig te kennen,

klindje geboren mede namens haar minderjarige
geboren verder te noemen appellanten verder te
noemen cliënten, thans nog verblijvende in de opvang in AZC Luttelgeest.

Te dezer zake woonplaats kiezende te Culemborg aan de Slotstraat 13 (postbus 114, 4100 AC) ten kantore van haar advocaat en gemachtigde mr drs L.J. Blijdorp, die in deze als advocaat en procureur optreedt en die tot het indienen van het onderhavige hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd is door cliënte, zulks met het recht van substitutie.

Cliënte stelt hierbij en middels dit schrijven hoger beroep in tegen de in kopie bijgesloten uitspraak van de rechtbank Den Haag zp arnhem (Awb 06/44651) gedateerd 25 juni 2007 verzonden 29 juni 2007, waarbij het beroep asiel (incl de toets buiten schuld) door de rechtbank ongegrond werd verklaard.

44649.

Dit hoger beroep richt zich tegen de ongegrondverklaring van het beroep van cliënte door de rechtbank.

Dit appelschrift berust op de navolgende grieven:

-2-

Ten onrechte overweegt de rechtbank in voornoemde uitspraak als volgt:

De rechtbank is van oordeel dat verweerder thans in het bestreden besluit nader motiveert dat hij zich baseert op het feit dat de echtgenoot van eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij vanuit [redacted] naar de Russische Federatie en daarna naar de Oekraïne is gevlucht. (...) De rechtbank overweegt dat gelet op de onderlinge samenhang van de gebeurtenissen verweerder in redelijkheid het relaas van eiseres ongeloofwaardig heeft kunnen achten".

Toelichting:

In eerste instantie werd het asielberoep van cliënte door de rechtbank gegrond verklaard. Dit beroep zag destijds met name op de stelling van verweerder dat het relaas van cliënte niet geloofwaardig zou zijn, enkel omdat het daaraan verbonden relaas van de echtgenoot niet geloofwaardig was bevonden.

De rechtbank heeft toen vastgesteld dat deze redenering onvoldoende draagkrachtig was om een zo zwaarwegende conclusie te kunnen dragen.

Cliënte heeft steeds aangegeven dat een deel van haar problemen gerelateerd zijn geweest aan (de problemen van) haar man, en dat een deel van die problemen zich eerst na het vertrek van haar man hebben voorgedaan.

Cliënte meent dat verweerder nog steeds heeft geweigerd om haar eigen problemen te beoordelen. Nog steeds heeft verweerder enkel en alleen verwezen naar het eerder door verweerder ingenomen standpunt omtrent de man.

Dit nota bene terwijl de rechtbank zelf had opgedragen aan verweerder dat het relaas wel inhoudelijk en op de eigen merites beoordeeld moest worden.

De rechtbank heeft thans miskend dat verweerder geen gevolg heeft gegeven aan de instructies en overwegingen van de rechtbank in het vorige beroep.

Cliënte vreest, op eigen gronden, voor vervolging in de zin van het Verdrag althans in de zin van 3 EVRM althans in de zin van 29 lid 1 sub c, en zij behoort als vluchteling te worden toegelaten.

De rechtbank heeft het vorenstaande miskend.

Voor het overige wordt verwezen naar al hetgeen cliënte reeds in haar beide beroepen en in de zienswijzen naar voren heeft gebracht.

-3-

CONCLUSIE

Reden waarom appellante, cliënte, U Edelachtbaar College verzocht:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak van de rechtbank te vernietigen en het beroep alsnog gegrond te verklaren,

althans

- de aangevallen uitspraak te vernietigen en het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank.

Hoogachtend,
Uw dw.,
L.J. Blijdorp